

Eikä vielä ole edes ilta

Apulanta

Odottaa edessä
Se, miltä pelastettu on.
Merkkit tunnistaa
ennestään.

Niihin hakeutuu,
Jotka tekee sen
Saman haavan kuin
Ensimmäinen.

Missä päättyy kauneus
Ja alkaa riippuvuus?
Ne huomaamatta toistensa
Ihoihin pukeutuu.

Luuhun asti on
Tehnyt työnsä aurinko.
Kaunis, armoton,
Hiiltä suudelman perintö.

Kun mieli harhautuu
Nautinnon toivossa,
Niin kuinka pettävä
Kokeminen onkaan?

Tulikaan ei saa
Koskaan tarpeekseen,
Jos sille riittää vaan
Jotain, mikä palaa.

Eikä vielä ole edes ilta.
Eikä vielä ole edes ilta.

Aseesi riisuu mut aseista,
Eikä mulla ole, millä taistella.
Isket vaan oikeella hetkellä,
Muuten olisin vahva.

Mut mä uskon, että voitan lopulta,
Sillä minulla on suunnitelma.
Terä tiukasti luiden välissä,
Kädestäsi kirpoaa kahva.

Luuhun asti on,
Eikä vielä ole edes ilta.
Kaunis, armoton,
Eikä vielä ole edes ilta.